

Burejda prenosi da je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, kazao: „Nije jedan od nas onaj ko se zakune emanetom.“ (Ebu Davud)

Burejda prenosi da je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, kazao: „Nije jedan od nas onaj ko se zakune emanetom.“ (Ebu Davud)

[Vjerodostojan] [Hadis bilježi Ebu Davud - Hadis bilježi imam Ahmed]

Zaklinjanje poštenjem zakletva je nečim mimo Allaha, a zaklinjanje nečim drugim jest vid širka, kao što se prenosi u hadisu: "Ko se zakune nečim mimo Allaha učinio je nevjerstvo ili širk." Ovdje se misli na mali širk, jer tekstovi upućuju da samo zaklinjanje nečim drugim ne izvodi iz vjere, osim u slučaju kada se smatra da je ono čime se zaklinje na stepenu Allaha. Pod emanetom se misli na obaveze poput namaza, posta, hadž i dr. Dakle, zabranjeno je kazati: "Tako mi prava koje ima moj namaz, post ili hadž", ili: "Tako mi Allahovog emaneta." Muslimanu je naređeno da se kune samo Allahom ili nekim Njegovim svojstvom, a emanet nije svojstvo nego je naredba. To je zabranjeno jer se u tom slučaju poistovjećuju naredbe sa Allahovim imenima i svojstvima. ("Mealimus-sunen", 4/46, "Subulus-selam", 2/550, "el-Kavlul-mufidu šerhu kitabit-tevhid", 1/206 i 2/214)

<https://sunnah.global/hadeeth/bs/show/8964>

